

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2024 m. lapkričio 12 d. Nr. 21RE- (AG-792/06-2024)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – ir Komisija), susidedanti iš narių Edvardo Juciaus, Vytauto Kurpuveso (Komisijos posėdžio pirmininkas) ir Ingos Morkvėnienės (pranešėja), sekretoriaujant Edividui Praleikai, dalyvaujant pareiškėjos X, UAB atstovei advokato padėjėjai M. P. ir advokatui T. V., viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X, UAB skundą atsakovei Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X, UAB skundu Komisijos prašo panaikinti atsakovės Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos 2024-08-28 sprendimą Nr. 2R-4452 (2.13 Mr) (Komisijos pastebėjimas – rašto antraštė „Dėl Jūsų prašymo neskelbti informacijos apie bendrovę“) bei įpareigoti Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją per Lietuvos administracinių ginčų komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą dėl pareiškėjos – X, UAB – 2024-08-07 prašymo (Komisijos pastebėjimas – rašto antraštė „Dėl sprendimo skelbimo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje“).

Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija (toliau – Inspekcija) 2024-07-02 priėmė sprendimą Nr. 3R-703 (toliau – ir Sprendimas dėl baudos), kuriuo nusprendė, kad pareiškėja pažeidė 2016-04-27 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendras duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – BDAR arba Reglamentas (ES) 2016/679) 5 straipsnio 1 dalį (sąžiningumo ir skaidrumo principus) bei BDAR 12 straipsnio 1 ir 4 dalis, nes 23 pareiškėjams pateikė nepakankamai detalius atsakymus, kai teisėtai atsisakydavo įgyvendinti jų teisę būti pamirštam; BDAR 5 straipsnio 2 dalį (atskaitomybės principą), nes vienu Inspekcijos nagrinėtu atveju per trumpai saugojo informaciją, įrodančią tinkamą duomenų subjekto teisės susipažinti su asmens duomenimis įgyvendinimą bei BDAR 5 straipsnio 1 dalies a) punktą (teisėtumo principą) ir BDAR 6 straipsnio 1 dalį, nes ribotą laiką vykdė 9 naudotojų, kėlusią grėsmę X, UAB ir kitų jos naudotojų saugumui, laikiną paskyros funkcionalumo apribojimą.

Inspekcija informaciją apie pareiškėjos atžvilgiu vykdomą tyrimą skelbė pakankamai tendencingai, todėl pareiškėja 2024-07-04 raštu prašė Inspekcijos ištaisyti ir (ar) patikslinti viešai skelbiamą informaciją. Inspekcija 2024-07-19 raštu ne tik atsisakė tai padaryti, tačiau ir informavo, kad ketina skelbti Sprendimo dėl baudos santrauką. Pareiškėja 2024-08-07 raštu „Dėl sprendimo skelbimo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje“ kreipėsi į Inspekciją,

prašydama atkreipti dėmesį į tai, kad didelė dalis pareiškėjos teiktos informacijos Inspekcijai yra konfidenciali ir sudaro komercinę paslaptį. Pareiškėja prašė planuojamą Sprendimo dėl baudos santrauką suderinti, siekiant išvengti galimų neigiamų padarinių ne tik pačiai pareiškėjai komercine ir (ar) finansine prasme, tačiau ir visai pareiškėjos valdomos platformos bendruomenei, ir siekiant, kad tarp tokios skelbiamos informacijos neatsirastų tokios informacijos ir duomenų, kurie turėtų neigiamą įtaką pareiškėjos reputacijai ir kad nebūtų paskleista pareiškėjos komerciškai jautri, konfidenciali ir (ar) komercinę paslaptį sudaranti informacija.

Inspekcija 2024-08-28 raštu Nr. 2R-4452 (2.13 Mr) „Dėl Jūsų prašymo neskelbti informacijos apie bendrovę“ (toliau – ir Ginčijamas sprendimas) pareiškėjos prašymo netenkino visa apimtimi. Pareiškėjos teigimu, Inspekcija, visiškai neatsižvelgdama į 2024-03-28 posėdžio bylos nagrinėjimo metu išreikštus prašymus ir visiškai ignoruodama pareiškėjos interesus, 2024-09-04 viešai paskelbė Sprendimo dėl baudos santrauką. Inspekcija detaliam aprašė pareiškėjos tariamai įvykdytus pažeidimus, dėl kurių nustatymo sprendimai dar neįsiteisėję, taip pat pateikė pareiškėjos komerciškai jautrią informaciją, konkrečiai – mėnesinį pareiškėjos platformos aktyvių naudotojų skaičių. Pareiškėja 2024-09-06 kreipėsi į Inspekciją ir paprašė šią informaciją pašalinti iš Sprendimo dėl baudos santraukos, tačiau ji iki šiol yra prieinama Inspekcijos tinklapyje.

Inspekcija Ginčijamame sprendime nurodė, kad nederins Sprendimo dėl baudos santraukos su pareiškėja ir nurodė priežastis, t. y., pasak Inspekcijos, pareiškėja nepateikė pagrindimo dėl tokios informacijos atitikties Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatytiems reikalavimams, taikomiems komercinei paslaptčiai, todėl laikytina, kad pareiškėja neįgyvendino Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nagrinėjamų skundų nagrinėjimo tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos direktoriaus 2021-03-02 įsakymu Nr. 1T-20 (1.12.E) „Dėl Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nagrinėjamų skundų nagrinėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Aprašas), 26 punkte ir Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.116 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų reikalavimų. Todėl Inspekcija sprendė, jog ji nėra įpareigota laikyti tokios informacijos konfidencialia; kad pareiškėja, prašydama Inspekcijos neskelbti apibendrinimo viešai ir (ar) suderinti apibendrinimo tekstą, ir šiuo atveju nekonkretizavo, kuri konkrečiai pareiškėjos teikta informacija sudaro komercinę paslaptį; Inspekcijos skelbiamuose sprendimų apibendrinimuose akcentuojamas duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo padarytų pažeidimų Inspekcijos pateiktas vertinimas, kuriam, Inspekcijos nuomone, negali būti taikoma komercinės paslapties apsauga; Inspekcija nurodė, kad vien tai, jog ji skelbia informaciją apie priimtus sprendimus, nereiškia, kad yra pažeidžiama nekaltumo prezumpcija bei pareiškėja turėjo galimybes nurodyti, kokia konkreči informacija yra laikoma komercine paslaptimi, tiek skundų nagrinėjimo metu, tiek ir iki šiol, todėl Inspekcija atsisakė derinti Sprendimo dėl baudos santrauką su pareiškėja.

Pareiškėja nesutinka su tokiais Inspekcijos argumentais ir nurodo, kad, Inspekcija neteisėtai paskelbė pareiškėjos konfidencialią informaciją, taip šiurkščiai pažeisdama gero viešojo administravimo principą (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo, toliau – VAĮ, 3 straipsnis). Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija nevertino pareiškėjos konfidencialios informacijos poveikio pareiškėjai, neanalizuodama, ar konfidencialios informacijos atskleidimas buvo būtinas ir proporcingas, atsižvelgiant į Inspekcijos siekiamą tikslą – informuoti visuomenę. Pareiškėjos teigimu, Inspekcija turėjo pareigą būti aktyvia ir neskelbti informacijos, neišsiaiškinusi jos galimo poveikio pareiškėjos veiklai. Inspekcija turėjo imtis aktyvių veiksmų, siekdama vėliau pašalinti konkrečią informaciją, kurią nurodė pareiškėja kaip neskelbtiną ir konfidencialią. Pareiškėja nurodo, kad siekia ne visiškai informacijos apie jos atžvilgiu vykdytą tyrimą ribojimo, bet tik tokios informacijos, kuri daro neatitaisomą žalą pareiškėjos reputacijai ir kurios skelbimas nėra būtinas, atsižvelgiant į Inspekcijos siekiamą teisėtą tikslą. Pareiškėja Inspekcijos ne kartą prašė su tyrimu susijusią medžiagą traktuoti kaip konfidencialią. Pareiškėja skunde nurodo, kad pagrindė savo pateiktos informacijos, o ypač – mėnesinių aktyvių naudotojų skaičiaus – konfidencialumą ir neskelbtinumą.

Pareiškėja teigia, kad Inspekcijos veiksmai, prašant pagrįsti arba nurodant, kad informacijos konfidencialumas buvo nepakankamai pagrįstas, tik demonstruoja, kad Inspekcija elgėsi formaliai, ir net pagrindus informacijos konfidencialumą, Inspekcija dėl to nesiima jokių veiksmų, taip pažeisdama ir gero administravimo principą (VAĮ 3 straipsnis). Pareiškėja prašė suderinti Sprendimo dėl baudos santrauką su pareiškėja, nes pareiškėjai nebuvo žinoma, kuri konkrečiai informacija Inspekcijos bus paskelbta. Be kita ko, pareiškėja net nebuvo sudaryta galimybė pagrįsti jos konfidencialios informacijos žymėjimą, nes jo Inspekcija pati niekaip nekvestionavo. Pareiškėja teigia, kad Inspekcija pažeidė lygiateisiškumo, objektyvumo ir nešališkumo principus (VAĮ 3 straipsnio 6, 9 dalis (Komisijos pastebėjimas – punktus), Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo (toliau – ADTAĮ) 8 straipsnio 2 dalį).

Pareiškėjos teigimu, Inspekcija nuo pat tyrimo pradžios buvo nusiteikusi nubausti pareiškėją – ar tai lėmė kitų priežiūros institucijų Inspekcijai galimai daromas spaudimas, ar su viešaisiais ryšiais susijusios priežastys, siekiant parodyti, kaip sėkmingai Inspekcija įgyvendina EDAV strategiją stiprinti tarptautinį priežiūros institucijų bendradarbiavimą, pareiškėjai nežinoma. Jokie pareiškėjos argumentai nebuvo priimti ir tinkamai įvertinti, o tiesiog formaliai atmesti kaip „neįtikinantys“ ar „nepakankamai svarūs“, nepateikiant pakankamų pareiškėjos poziciją paneigiančių teisinių argumentų. Inspekcija apie pareiškėjai paskirtą baudą praėjus vos valandai po Sprendimo dėl baudos išsiuntimo pačiai pareiškėjai paskelbė savo tinklapyje ir galimai išplatino tarptautinį pranešimą spaudoje, o vėliau, paskelbė ir Sprendimo dėl baudos santrauką (toliau – ir Apibendrinimas), kurią Ginčijamu sprendimu atsisakė suderinti su pareiškėja.

Pareiškėja nekvestionuoja pačios baudos fakto skelbimo, tačiau argumentai, kuriais remiantis pareiškėja buvo nubausta, vis dar yra ginčijami teisme, todėl Inspekcija turėjo elgtis apdairiai, ir ypač pabrėžti tai, kad Sprendimas dėl baudos yra neįsiteisėjęs ir ginčijamas teisme, taip pat pareiškėjai kelia susirūpinimą Inspekcijos tendencingi veiksmai, nukreipti prieš pareiškėją. Inspekcijos Sprendimas dėl baudos nėra susijęs su duomenų saugumo pažeidimais, piktnaudžiavimu asmens duomenimis ar kitais pažeidimais, keliančiais realią grėsmę BDAR saugomoms vertybėms: duomenų subjektų privatumui, jų teisėms ar laisvėms. Inspekcijos Sprendime dėl baudos keliama išskirtinai procedūrinio pobūdžio klausimai, susiję su skirtinga Inspekcijos ir bendrovės atskirų BDAR nuostatų interpretacija. Inspekcijos išvados, kurių pagrindu skirta rekordinio dydžio bauda, yra nepagrįstos teisės aktais, aplinkybės yra neištirtos objektyviai ir Sprendimas dėl baudos priimtas remiantis niekuo kitu, kaip tik pačios Inspekcijos nuomone bei neleistinai plečiamu teisės aktų aiškinimu. Pareiškėjos teigimu, paskirta bauda yra visiškai neproporcinga, neatitinkanti nei bendrųjų administracinės atsakomybės principų, nei konkrečiai už BDAR pažeidimus skirtinų baudų individualizavimo kriterijų. Inspekcija baudą paskyrė nesilaikydama bendrųjų administracinės atsakomybės taikymo sąlygų ir principų, neatsižvelgdama į tariamų pažeidimų pobūdį ir pavojingumą, nevertindama ir visapusiškai neištirdama konkrečiai šioje byloje egzistavusių lengvinančių aplinkybių, netinkamai kvalifikuodama sunkinančias aplinkybes, o svarbiausia – skirdama sankciją ne už teisės aktų pažeidimus, o už pačios Inspekcijos naujai suformuluotus reikalavimus.

Pareiškėjos atžvilgiu priimtas Sprendimas dėl baudos, yra ginčijamas teisme, yra neįsiteisėjęs, todėl skelbiama informacija prieštarauja nekaltumo prezumpcijai. Inspekcijos veiksams turėtų būti taikoma didesnė aplinkybių ištyrimo atidumo riba – o juo labiau, didesnė atidumo riba skelbiant informaciją, susijusią su tyrimu, viešai. Pareiškėja nurodo, kad Inspekcijos paskirta sankcija atitinka (ir net viršija) juridiniams asmenims skiriamą baudą, nustatytą Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse. Bauda, kurią teismas šiuo metu gali taikyti juridiniams asmenims už Baudžiamajame kodekse numatytas veikas, yra nuo 200 iki 100 000 MGL (Baudžiamojo kodekso 47 straipsnio 4 dalis), t. y. šiuo metu tai atitinka rėžį tarp 11.000 ir 5.500.000 eurų.

Pareiškėja taip pat nurodo, kad Inspekcija pažeidė iš Lietuvos Respublikos Konstitucijos bei gerojo viešojo administravimo principo kylančią pareigą sprendimus motyvuoti bei pagrįsti teisiniu ir faktiniu pagrindu ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalis, VAĮ 1 ir 3 straipsnis).

Inspekcijos argumentai, kad pareiškėja turėjo galimybes nurodyti, kokia konkreti informacija yra laikoma komercine paslaptimi, tiek skundų nagrinėjimo metu, tiek ir iki šiol, yra visiškai nepagrįsti – nes būtent tai pareiškėja ir darė, ir Inspekcija tokios informacijos žymėjimo niekuomet nekvestionavo. Taip pat pareiškėjos teigimu, Inspekcija neturi teisės savo sprendimą dėl informacijos skelbimo grįsti ne savarankišku aplinkybių ištyrimu ir vertinimu, o spėjimais, spekuliacijomis ir teisės aiškinimu, kurio neparemia taikytini teisės aktai (VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 punktas, 6 punktas, 37 straipsnio 4 dalis). Inspekcija neteisėtai atsisakė suderinti Sprendimo dėl baudos santrauką su pareiškėja, ir, to pasekoje, Inspekcija neteisėtai išplatino pareiškėjos konfidencialią ir komercinę paslaptį sudarančią informaciją. Toks Inspekcijos elgesys neatitinka ir gerosios viešojo administravimo praktikos, todėl pareiškėja skundžia Ginčijamą sprendimą Komisijai, prašydama jį panaikinti ir įpareigoti atlikti veiksmus (1 t., b. l. 1–12, 3 t. 140–144).

Pareiškėja Komisijai taip pat nurodė, kad ji nėra realizavusi savo galimai pažeistų teisių ir (ar) interesų gynybos Lietuvos Respublikos komercinių paslapčių teisinės apsaugos įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatytu būdu. Pareiškėja neturi patvirtinto (Komisijos pastebėjimas – Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo 34 straipsnio 3 dalis) atskiro komercinių paslapčių sąrašo (3 t., b. l. 140–144).

Komisijos posėdyje pareiškėjos atstovai palaikė pareiškėjos skundo reikalavimus ir prašė Komisijos jį tenkinti. Pareiškėjos atstovė advokato padėjėja paaiškino, kad nebūtų ginčo, jei Inspekcija būtų bendradarbiavusi. Nurodė, kad Inspekcija viešai paskelbė ir tą informaciją, kuri yra pareiškėjos komercinė paslaptis. Pasak pareiškėjos atstovės, kitų valstybių praktikoje pranešimuose neskelbiama net bendrovių pavadinimų. Pareiškėjos atstovas advokatas papildomai paaiškino, kad tik iš Ginčijamo sprendimo tapo žinoma, kad pareiškėjos anksčiau Inspekcijai teikta dokumentacija su žyma „Ypač konfidencialu – komercinė / gamybinė paslaptis“ Inspekcijos nėra laikoma pareiškėjos konfidencialia informacija. 2024-09-04 buvo viešai paskelbtas Apibendrinimas (Sprendimo dėl baudos santrauka). Pareiškėjos atstovas vertino, kad Inspekcija galėjo paprašyti pareiškėjos patikslinti, kas yra konfidencialu, turėjo bendradarbiauti su pareiškėja. Nurodė, kad nekvestionuoja Inspekcijos diskrecijos teisės spręsti, ar konkrečioje situacijoje būtina imtis veiksmų ir kokių, bet iš Inspekcijos atsiliepimo mato, kad institucija nenori bendradarbiauti. Pareiškėja tenorėjo, kad jai būtų sudaryta galimybė derinti Sprendimo dėl baudos santraukos turinį. Advokato teigimu, Aprašas nurodo platesnį sąrašą saugotinos informacijos ir leidžia Inspekcijai neviešinti ir kitos informacijos, kurią saugo įstatymas. Nurodė, kad Inspekcijos argumentas, susijęs su pareiškėjos pareiga pagal Skaitmeninių paslaugų aktą viešai skelbti atitinkamą informaciją, pareiškėjai tapo žinomas tik iš jos atsiliepimo. Pareiškėjos atstovas advokatas pažymėjo, kad Inspekcija atskleidė pasaulio mastu pareiškėjos paslaugų gavėjų (aktyvių naudotojų) skaičių, o pagal Skaitmeninių paslaugų aktą pareiškėjos informacijos skelbimo pareiga susieta su Europos Sąjungos mastu pareiškėjos paslaugų gavėjų (aktyvių naudotojų) skaičiumi. Pareiškėja nei skundu (3 t., b. l. 142), nei Komisijos posėdyje nepageidavo visą ar dalį šio administracinio ginčo bylos medžiagos pripažinti nevieša.

Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija prašo Komisijos pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Inspekcija nurodo, kad pagrįstai ir motyvuotai atsisakė tenkinti Pareiškėjos 2024-08-07 rašte „Dėl sprendimo skelbimo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje“ išdėstytus prašymus, t. y. 1) viešai neskelbti apie pareiškėją, Inspekcijos 2024-07-02 sprendimą Nr. 3R-703 ir tyrimą jokios informacijos („bent tol, kol neįsiteisės teismo sprendimas (-ai) dėl Inspekcijos sprendimo (-ų)“ arba 2) iš anksto suderinti planuojamo skelbti Sprendimo (Komisijos pastebėjimas – Sprendimo dėl baudos) apibendrinimo turinį su pareiškėja, siekiant užtikrinti tinkamą konfidencialios ir (ar) komercinę paslaptį sudarančios informacijos apsaugą. Inspekcijos teigimu, pareiškėjos skundas Komisijai yra nepagrįstas. Pareiškėja, siekdama apsaugoti jos disponuojamą komerciškai vertingą ir slaptą informaciją, savo prašyme Inspekcijai turėjo aiškiai ir konkrečiai įvardinti, kokią informaciją Inspekcija turėtų laikyti pareiškėjos komercine paslaptimi. Pasak

pareiškėjos, Inspekcija turėjo savo iniciatyva vertinti konfidencialios informacijos poveikį pareiškėjai, analizuoti, ar konfidencialios informacijos atskleidimas buvo būtinas ir proporcingas, siekiant informuoti visuomenę ir to nepadariusi, tariamai pažeidė pareiškėjos privatumą.

Inspekcija nurodo, kad pareiškėja nedėjo protingų pastangų, kad išsaugotų atitinkamos informacijos slaptumą. Pareiškėja skundų nagrinėjimo metu Inspekcijai didžiąją dalį teiktų atsakymų pateikė su konfidencialumo (komercinės paslapties) žyma (net ir tokią informaciją, kuri yra viešai prieinama, pavyzdžiui, pareiškėjos privatumo politika, bendro pobūdžio informacija apie pareiškėją ir pan., tačiau tai savaime nesudaro pagrindo Inspekcijai laikyti jos komercine paslaptimi ir atitinkamai imtis apsaugos priemonių tokios informacijos konfidencialumui užtikrinti. Tiek skundų nagrinėjimo metu, tiek ir baudos skyrimo procese (ir priėmus Sprendimą dėl baudos) pareiškėja visais atvejais apsiribodavo abstrakčiomis formuluotėmis, pavyzdžiui savo 2021-12-13 paaiškinimuose (identiška formuluotė teikta ir 2022-02-17 paaiškinimuose) Inspekcijai nurodė, kad „aukščiau bei šio rašto prieduose išdėstyta informacija (t. y. visa pareiškėjos teikta informacija) yra griežtai konfidenciali, kadangi didžioji jos dalis sudaro komercinę / gamybinę paslaptį, o jos atskleidimas tretiesiems asmenims gali sukelti didelę žalą ir pakenkti Vinted platformos bei jos naudotojų saugumui. <...>“, taip pat, savo atsiliepime į siūlymą skirti administracinę baudą, pareiškėja, prašydama bylą nagrinėti uždaro proceso metu, savo prašymą, be kita ko, motyvavo tuo, jog „(byloje nagrinėjami klausimai yra tiesiogiai susiję su Bendrovės komercine paslaptimi (konkurencijos prasme ypač jautri informacija) ir visos Vinted bendruomenės saugumo aspektais. Bendrovės veiklos modelis pagrįstas duomenų tarp vartotojų keitimusi – būtent tiesioginio keitimosi ištekliais tarp vartotojų idėja pagrįsta Bendrovės veikla. Vartotojų duomenų apsaugos klausimai, kuriuos Sprendime vertina Inspekcija – tiesiogiai susiję su Bendrovės komercinės veiklos esme. Tokios informacijos atskleidimas tretiesiems asmenims gali sukelti didelę žalą ir pakenkti Vinted platformos bei jos naudotojų saugumui. Tik išsamiai atskleisdama savo veiklos principus, techninio pobūdžio detales, kurie susiję su Bendrovės verslo modeliu, Bendrovė gali paneigti Inspekcijos konstatuojamus pažeidimus. Todėl yra pagrindas bylą nagrinėti uždareme posėdyje“.

Inspekcijos praktikoje sprendimas bet kokią bylą nagrinėti uždareme posėdyje paprastai priimamas dėl įvairių priežasčių, t. y. ne tik dėl komercinių paslapties apsaugos (konkrečiu atveju tai nebuvo sprendimo bylą nagrinėti uždareme posėdyje motyvas), tačiau ir manant, kad tam tikros informacijos atskleidimas viešo posėdžio metu juridiniam asmeniui gali turėti neigiamos įtakos, pavyzdžiui, taikomos juridinio asmens techninės saugumo priemonės, konkretūs jo atlikti, planuojami atlikti veiksmai, kurie savaime nėra komercinė paslaptis, tačiau tokios informacijos atskleidimas gali turėti neigiamą poveikį duomenų valdytojui užtikrinant asmens duomenų apsaugos reikalavimus. Taigi pareiškėjos skunde minimas argumentas, jog „yra pagrindas bylą nagrinėti uždareme posėdyje“ nereiškia, kad Inspekcija jos bylą nagrinėjo uždareme posėdyje dėl komercinių paslapties apsaugos. Tokia informacija niekada nebuvo pateikta pareiškėjai. Inspekcijos vertinimu, tokio pobūdžio abstraktūs ir formalūs teiginiai, nenurodant konkrečios pareiškėjos komercinę paslaptį sudarančios informacijos apimtį ir nepateikiant realaus pagrindimo dėl būtinybės išsaugoti konkrečią informaciją, kaip minėta, savaime negali būti laikomi pakankami pripažinti ją komercine paslaptimi. Pažymėtina, kad priešingas vertinimas būtų nesuderinamas su Civilinio kodekso 1.116 straipsnio nuostatomis ir jas aiškinančia teismų praktika bei leistų skundžiamiesiems asmenims (tikrinamiems subjektams) piktnaudžiauti, iš esmės bet kokią priežiūros institucijai teiktiną informaciją formaliai pripažįstant komercine paslaptimi.

Pareiškėjos skunde nurodomas argumentas, jog pareiškėjai „nebuvo žinoma, kurią iš tyrimo medžiagos, Inspekcija ketina skelbti – tyrimo medžiagos apimtis ir Bendrovės teiktos informacijos Inspekcijai yra itin didelė“, neturi jokios teisinės reikšmės. Pareiškėja tiek tyrimo metu, tiek baudos skyrimo procese turėjo galimybę Inspekcijai aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyti jos saugotinos informacijos apimtį, tačiau net ir tuomet, kada pareiškėjai tapo žinoma apie planuojamą Sprendimo dėl baudos apibendrinimo viešą skelbimą, ji to nepadarė. Pareiškėja kaltina Inspekciją tuo, jog pareiškėjai neva nebuvo sudaryta galimybė pateikti jos teikiamos informacijos išrašų, kuriuose būtų

paslėpta komercinė paslaptis, ir juos su priežiūros institucija suderinti. Tačiau pareiškėja ir Komisijai nepateikia jokių įrodymų, patvirtinančių, kad pareiškėja tokį siekį apskritai turėjo ir būtų bandžiusi realiai įgyvendinti, todėl tokie deklaratyvūs pareiškėjos argumentai, Inspekcijos nuomone, yra pareiškėjos gynybinė pozicija, į kurią neturėtų būti atsižvelgiama.

Inspekcija pažymi, kad pareiškėja, gavusi Inspekcijos 2024 m. vasario 5–6 d. sprendimus dėl 54 pareiškėjų skundų, kuriais konstatuoti pareiškėjos padaryti BDAR18 pažeidimai, ir kurių pagrindu priimtas Sprendimas dėl baudos, nereiškė jokių motyvuotų prašymų, susijusių su pareiškėjos komercinės paslapties išsaugojimu. Tokių prašymų neteikė ir baudos skyrimo proceso metu (taip pat neteikė Inspekcijai anksčiau teiktos informacijos išrašų su užslaptinta komercinę paslaptį sudarančia informacija ar kitaip tokios informacijos aiškiai neidentifikavo).

Inspekcija nurodo, kad tik 2024-09-06 raštu „Dėl konfidencialios ir komercinę paslaptį sudarančios informacijos pašalinimo iš Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje paskelbto apibendrinimo” pareiškėja Inspekcijai nurodė, kad Sprendime dėl baudos (ir Sprendimo dėl baudos apibendrinime) esančią informaciją apie pareiškėjos aktyvių platformos naudotojų per mėnesį skaičių („turi apie <...> (Komisijos pastebėjimas – atsižvelgdama į ginčo pobūdį, skaičiaus reikšmės Komisija neįvardija) aktyvių Platformos naudotojų kas mėnesį”), pareiškėja laiko jos komercine paslaptimi. Tai, jog savo prašyme pareiškėja Inspekcijos prašė iš Sprendimo apibendrinimo pašalinti tik šį konkretų duomenį, o dėl kitos Sprendime esančios informacijos konfidencialumo nepasisakė ir pretenzijų Inspekcijai neteikė, suponuoja tai, jog Inspekcijai skundų nagrinėjimo metu pareiškėjos teikta informacija, formaliai pažymėta kaip gamybinė / komercinė paslaptis, faktiškai nelaikytina komercine paslaptimi ir pačios pareiškėjos. Inspekcija pagrįstai vertino, kad pareiškėjos Inspekcijai teikta informacija nėra komercinę paslaptį sudaranti informacija, todėl Sprendimo dėl baudos apibendrinime esančią informaciją apie pabaigtą tyrimą Inspekcija internetinėje svetainėje paskelbė teisėtai.

Pasak Pareiškėjos, ji „pagrindė savo pateiktos informacijos, o ypač – mėnesinių aktyvių naudotojų skaičiaus – konfidencialumą ir neskelbtinumą”. Inspekcija atsakydama į šį pareiškėjos argumentą, pažymi, kad tik 2024-09-06 rašte pareiškėja Inspekcijai nurodė, kokia konkreti informacija, pareiškėjos teigimu, laikytina komercine paslaptimi, t. y. informacija apie pareiškėjos platformos aktyvių naudotojų skaičių. Antra, pareiškėjos minėtame rašte pateikti argumentai nepagrindžia, kad įvardinta informacija atitinka visus Civilinio kodekso 1.116 straipsnyje įtvirtintus būtinuosius komercinės paslapties kriterijus. Inspekcija pabrėžia, jog pareiškėja Komisijai taip pat nepateikė įrodymų, patvirtinančių, kad informacija apie vidutinį aktyvių platformos naudotojų per mėnesį skaičių atitinka komercinei paslapčiai taikomus formaliuosius reikalavimus.

Pasak pareiškėjos, informacija apie aktyvių platformos naudotojų kas mėnesį skaičių yra slapta, tai yra „ji, kaip visuma, arba tiksliai jos sudėtis ir sudedamųjų dalių konfigūracija apskritai nežinoma arba jos negalima lengvai gauti toje aplinkoje, kurioje paprastai dirbama su tokia informacija” ir „Bendrovė šios informacijos neskelbia jokiuose viešai prieinamuose informacijos rinkmenose, jos neteikia nei platformos naudotojams, nei plačiai visuomenei”. Ginčo atveju Inspekcija nustatė, kad aktyvių pareiškėjos valdomos platformos naudotojų per mėnesį skaičius („37,4 mln. aktyvių vartotojų”) buvo skelbtas 2023 metais tiek visuomenės informavimo priemonėse, tiek pačios pareiškėjos interneto svetainėje, t. y. pareiškėja savo interneto svetainėje skelbė, jog „Vinted vidutiniškai aktyvių paslaugos gavėjų per mėnesį skaičius Europos Sąjungoje, apskaičiuotas kaip pastarųjų šešių mėnesių vidurkis, pagal Reglamentą (ES) 2022/2065 (dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos), buvo 37,4 milijonai 31/01/2023”. Inspekcijos vertinimu, vien tai, kad pareiškėjos Inspekcijai nurodytas aktyvių platformos naudotojų kas mėnesį skaičius (apie 50 mln.) skiriasi nuo pareiškėjos anksčiau skelbto ar šiuo metu skelbiamo vidutinio aktyvių paslaugos gavėjų per mėnesį skaičiaus savaime nedaro nurodyto skaičiaus pareiškėjos komercine paslaptimi.

Inspekcija nurodo, kad gali nepripažinti tikrinamo subjekto pateiktos informacijos konfidencialia, jeigu įstatymas nustato, kad tokia informacija nėra laikoma konfidencialia (Aprašo 24 punktas). Šiuo aspektu pažymėtina, kad Skaitmeninių paslaugų akto (Europos Parlamento ir Tarybos

reglamentas (ES) 2022/2065 2022 m. spalio 19 d. dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) 24 straipsnyje numatyta interneto platformų paslaugų teikėjų pareiga teikti skaidrumo ataskaitas. Minėto straipsnio 2 dalyje numatyta, kad ne vėliau kaip 2023-02-17 ir vėliau bent kas šešis mėnesius paslaugų teikėjai viešai prieinamoje savo elektroninės sąsajos dalyje kiekvienos interneto platformos ar interneto paieškos sistemos atžvilgiu skelbia informaciją apie tai, kiek aktyvių paslaugos gavėjų vidutiniškai per mėnesį yra Europos Sąjungoje, apskaičiuojant šį skaičių kaip pastarųjų šešių mėnesių vidurkį. Taigi, remiantis Skaitmeninių paslaugų aktu, pareiškėja kas 6 mėnesius viešai prieinamoje svetainės vietoje turi skelbti informaciją apie tai, kiek aktyvių jos paslaugos gavėjų vidutiniškai per mėnesį yra Europos Sąjungoje, nurodyma šį skaičių kaip apskaičiuotą pastarųjų 6 mėnesių vidurkį. Pareiškėjos skelbiama ir Inspekcijai pateikta informacija yra pateikiama skirtinguose kontekstuose, tačiau savo esme tai neturi įtakos konkrečios informacijos priskyrimo komercinei paslapčiai vertinimui, atvirkščiai, pareigos viešinti tam tikrą informaciją buvimas bei jos viešinimas visuomenės informavimo tikslais rodo, kad tokios informacijos komercine paslaptimi nėra pagrindo laikyti.

Inspekcija nurodo, kad pareiškėja iškelia bendrą abejonę dėl lygiateisiškumo ir objektyvumo principų pažeidimų paskelbus naujieną apie priežiūros institucijų bendradarbiavimą vykdant tyrimą pareiškėjos atžvilgiu, tačiau konkrečiai nepagrindžia, kokią realią įtaką tai neva padarė Sprendime dėl baudos esančiam aplinkybių vertinimui. Inspekcija neturi teisinio pagrindo neteikti informacijos visuomenei apie pabaigtą tyrimą. Ginčo atvejis yra vertintinas kaip turintis visuomeninę reikšmę, o apie kitus atliekamus tyrimus Inspekcija taip pat yra viešai paskelbusi. Inspekcija, gavusi prašymą pagal Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo 4 straipsnio 1 dalį, turėtų pateikti priimtą Sprendimą dėl baudos prašymą pateikusiam pareiškėjui. Egzistuojančios faktinės aplinkybės iš esmės paneigia pareiškėjos teiginius dėl tariamo neigiamo nusiteikimo (kitai tariant diskriminacijos) pareiškėjos atžvilgiu.

Inspekcija skelbia visuomeninę reikšmę turinčią informaciją apie priimtus sprendimus, automatiškai nereikia nekaltumo prezumpcijos pažeidimo. Inspekcija, skelbdama informaciją apie sprendimus, informuoja visuomenę apie su asmens duomenų tvarkymu susijusias taisykles, apsaugos priemones, teises bei jų supratimą, kaip ir duomenų valdytojus ir duomenų tvarkytojus apie jų prievoles tuo įgyvendindama jai BDAR 57 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose pavestas užduotis. Inspekcija, naudodamasi jai, kaip viešojo administravimo subjektui, suteikta diskrecijos teise (veikimo laisve), savo nuožiūra sprendžia, ar konkrečioje situacijoje būtina imtis veiksmų ir, jei taip, tai kokių.

Inspekcija nurodo, kad iš pareiškėjos skunde nurodytų argumentų matyti, kad pareiškėja Inspekcijos atsisakymą derinti Sprendimo dėl baudos apibendrinimo turinį klaidingai interpretuoja, pageidaujama Sprendimo dėl baudos apibendrinimo derinimo procesą iš dalies sutapatindama su komercinių paslapčių indentifikavimo klausimu. Pareiškėjai niekaip nebuvo ribojamos galimybės Inspekcijai nurodyti, kokia konkreči informacija yra laikoma komercine paslaptimi, ir tą ji turėjo galimybę padaryti įvairiais būdais, pavyzdžiui, pateikiant Sprendimo dėl baudos išrašą su atitinkamais žymėjimais, ar aiškiai aprašant, kuri informacija motyvuotai laikytina komercine paslaptimi. Pareiškėjos prašymas suderinti Sprendimo dėl baudos apibendrinimą iš esmės galėtų būti suprantamas, kaip pavyzdžiui, pareiškėjos prašymas suderinti su ja Komisijos ar teismo sprendimą, o kartu ir vėliau visuomenei teikiamą informaciją. Inspekcijos vertinimu, tokio pobūdžio prašymų teikimas nepriklausomoms institucijoms būtų vertinamas kaip kišimasis į jų veiklą ar poveikio darymas, galintis pakenkti jų sprendimų laisvei ir turėti įtakos jų sprendimams. Atitinkamai toks teisiškai nepagrįstas reikalavimas neigiamai vertintinas ir Inspekcijos, kaip nepriklausomos priežiūros institucijos, priimamų sprendimų atžvilgiu.

Inspekcija, vertindama po Sprendimo dėl baudos priėmimo dienos gautus pareiškėjos prašymus, bei skunde dėstomus argumentus, pažymi, kad jie visi iš esmės susiję su tuo, jog pareiškėja nesutinka su Sprendime dėl baudos konstatuotomis aplinkybėmis. Tačiau tai savaime nesudaro pagrindo teigti, kad informacija apie Sprendimą dėl baudos paskelbta pažeidžiant teisės aktų

reikalavimus. Inspekcija nurodo, kad pareiškėja skunde nenurodė jokių argumentų, kurių pagrindu Ginčijamas sprendimas galėtų būti pagrįstai panaikintas, ir konstatuoja, kad nėra nei faktinio, nei teisinio pagrindo naikinti Ginčijamą sprendimą, juo labiau nėra jokio teisinio pagrindo Inspekciją įpareigoti panaikinti iš Inspekcijos tinklapio Sprendimo dėl baudos apibendrinimą ir derinti jį su pareiškėja (3 t., b. l. 156–171, 4 t., b. l. 62).

Skundas atmestinas kaip nepagrįstas

Pareiškėjai iš Inspekcijos 2024-07-19 rašto Nr. 2R-4022 (2.13 Mr) „Dėl Jūsų prašymo“ sužinojus, kad Inspekcija yra sulaukusi žiniasklaidos atstovų ir kitų asmenų prašymų pateikti Sprendimą dėl baudos ir dėl to ketina jos interneto svetainėje paskelbti Sprendimo dėl baudos santrauką, pareiškėja 2024-08-07 raštu „Dėl sprendimo skelbimo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje“ kreipėsi į Inspekciją, atkreipdama jos dėmesį į tai, kad „didelė dalis Bendrovės teiktos informacijos tyrime buvo pažymėta kaip konfidenciali ir / ar komercinė paslaptis. Inspekcijai yra (ar turėtų būti) žinomas tyrime pateiktos informacijos konfidencialumas, kadangi didelė dalis Bendrovės pateiktos ir Sprendime cituojamos informacijos yra susijusi su Bendrovės taikomomis saugumo priemonėmis. Tokios tyrime analizuotos ir Sprendime pateikiamos informacijos atskleidimas visuomenei galėtų sukelti neigiamus padarinius ne tik pačiai Bendrovei komercine ir / ar finansine prasme, tačiau ir visai Bendrovės valdomos platformos bendruomenei bei jos saugumui. <...> Atitinkamai, skelbdama Sprendimo santrauką (t. y. vienašališkai nuspręsdama, kokius faktus tokioje santraukoje minėti ir kokių – ne) Inspekcija rizikuotų pažeisti teisės aktus bei teismo sprendimus, saugančius Bendrovės konfidencialią ir / ar komercinę paslaptį sudarančią informaciją“. Pareiškėja prašė Inspekcijos arba viešai neskelbti apie pareiškėją, Sprendimą dėl baudos ir tyrimą jokios informacijos (bent tol, kol neįsiteisės teismo sprendimas (-ai) dėl Inspekcijos sprendimo (-ų)), arba iš anksto suderinti planuojamos skelbti Sprendimo dėl baudos santraukos turinį su pareiškėja, siekiant užtikrinti tinkamą konfidencialios ir (ar) komercinę paslaptį sudarančios informacijos apsaugą (1 t., b. l. 169–171, 3 t., b. l. 172–174).

Inspekcija 2024-08-28 raštu Nr. 2R-4452 (2.13 Mr) „Dėl Jūsų prašymo neskelbti informacijos apie bendrovę“ atsakė, kad pareiškėja Inspekcijai nenurodė konkrečios pareiškėjos komercinę paslaptį sudarančios informacijos apimties, nepateikė pagrindimo dėl tokios informacijos atitikties Civilinio kodekso nustatytiems reikalavimams, taikomiems komercinei paslapčiai, laikytina, kad pareiškėja neįgyvendino Aprašo 26 punkte ir Civilinio kodekso 1.116 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų reikalavimų. Atitinkamai, Inspekcija nėra įpareigota laikyti tokios informacijos konfidencialia. Pažymėjo, kad pareiškėja, gavusi Inspekcijos 2024 m. vasario 5–6 d. sprendimus dėl 54 pareiškėjų skundų, kuriais konstatuoti pareiškėjos padaryti BDAR pažeidimai, ir kurių pagrindu priimtas Sprendimas dėl baudos, nereiškė jokių prašymų, susijusių su pareiškėjos komercinės paslapties išsaugojimu. Be kita ko, baudos skyrimo procese pareiškėja taip pat neįvardijo, kuri konkrečiai informacija sudaro komercines paslaptis. Taip pat pareiškėja, prašydama Inspekcijos neskelbti apibendrinimo viešai ir (ar) suderinti apibendrinimo tekstą, ir šiuo atveju nekonkretizavo, kuri konkrečiai pareiškėjos teikta informacija sudaro pareiškėjos komercinę paslaptį. Dėl aukščiau išvardytų priežasčių, pareiškėjos 2024-08-07 prašymas buvo netenkinamas visa apimtimi (1 t., b. l. 13–16, 3 t., b. l. 177–181).

Ginčas tarp šalių kilo dėl Inspekcijos priimto Ginčijamo sprendimo teisėtumo. Vertinant Ginčijamo sprendimo teisėtumą, būtina nustatyti, ar atsakovė turėjo teisinį ir faktinį pagrindą atsisakyti tenkinti pareiškėjos 2024-08-07 prašymą ir ar ji, atsakydama į šį pareiškėjos prašymą, nepažeidė iš gero administravimo principo kylančių imperatyvų.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Ginčijamo sprendimo priėmimo metu aktualios redakcijos BDAR, ADTAĮ, VAI ir kitų teisės aktų nuostatos.

Vadovaujantis ADTAĮ 8 straipsnio 2 dalimi Inspekcijos veikla grindžiama teisėtumo, nešališkumo, viešumo, profesionalumo atliekant savo funkcijas principais. Inspekcija, atlikdama

BDAR nustatytas priežiūros institucijos užduotis ir šiame įstatyme jai nustatytas funkcijas bei priimdama sprendimus dėl jų atlikimo, yra nepriklausoma. Jos teisės gali būti suvaržytos tik įstatymų.

Priežiūros institucija už Reglamento (ES) 2016/679 ir šio įstatymo pažeidimus administracines baudas skiria vadovaudamasi Reglamentu (ES) 2016/679 ir šiuo įstatymu (ADTAĮ 32 straipsnio 1 dalis).

BDAR 58 straipsnio 2 dalyje išvardyti taisomieji veiksmai, kurių imtis turi įgaliojimus kiekviena priežiūros institucija. Šio straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „Naudojimuisi pagal šį straipsnį priežiūros institucijai suteiktais įgaliojimais taikomos atitinkamos apsaugos priemonės, įskaitant veiksmingą apskundimą teismine tvarka ir *tinkamą procesą*, kaip nustatyta Sąjungos ir valstybės narės teisėje, laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos”. „Kiekviena valstybė narė teisės aktais gali nustatyti, kad jos priežiūros institucija be 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų įgaliojimų turi papildomų įgaliojimų. Naudojimasis tais įgaliojimais neturi pakenkti veiksmingam VII skyriaus veikimui” (BDAR 58 straipsnio 6 dalis).

Atlikdama savo užduotis pagal BDAR ir naudodamasi savo įgaliojimais, kiekviena priežiūros institucija veikia visiškai nepriklausomai (BDAR 52 straipsnio 1 dalis). Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001-09-25 nutarimu Nr. 1156 „Dėl Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos nuostatų patvirtinimo” (toliau – Nuostatai), 2 punkte įtvirtinta, kad Inspekcija, atlikdama ADTAĮ, BDAR ir kitų teisės aktų jai nustatytas funkcijas bei priimdama sprendimus dėl šiuose teisės aktuose jai nustatytų funkcijų atlikimo, yra nepriklausoma – jos teisės gali būti suvaržytos tik įstatymų. Pagal Nuostatų 11.1 papunktį Inspekcija BDAR nustatyta tvarka nagrinėja asmenų skundus, pagal Nuostatų 14.2 papunktį – nagrinėja asmenų prašymus ir skundus VAĮ nustatyta tvarka.

Administracinio ginčo bylos medžiagos duomenimis Sprendimas dėl baudos priimtas BDAR 58 straipsnio 2 dalies i punkto („Kiekviena priežiūros institucija turi visus šiuos įgaliojimus imtis taisomųjų veiksmų: skirti administracinę baudą pagal 83 straipsnį, kartu taikydama šioje dalyje nurodytas priemones arba vietoj jų, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes”), 83 straipsnio 1, 2 dalių, 83 straipsnio 5 dalies a, b punktų, ADTAĮ 34 straipsnio 10 dalies pagrindu (1 t., b. l. 74). Šis Sprendimas dėl baudos pareiškėjos yra apskūstas 2024-08-05 skundu teismui (1 t., b. l. 75–163).

BDAR 83 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad „Priežiūros institucijos naudojimuisi įgaliojimais pagal šį straipsnį taikomos atitinkamos procedūrinės garantijos laikantis Sąjungos teisės aktų ir valstybės narės teisės aktų, įskaitant veiksmingas teismines teisių gynimo priemones ir *tinkamą procesą*”.

ADTAĮ 12 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Inspekcija turi Reglamente (ES) 2016/679 nustatytus priežiūros institucijos įgaliojimus, o 2 dalyje įvardyta Inspekcijos teisė, be kita ko, neatlygintinai gauti iš duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kitų juridinių ir fizinių asmenų visą reikalingą informaciją, dokumentų kopijas ir nuorašus, duomenų kopijas, taip pat susipažinti su visais duomenimis ir dokumentais, reikalingais atliekant priežiūros institucijos užduotis ir funkcijas (1 punktas); pažeidimų nagrinėjimo metu gauti žodinius ir rašytinius paaiškinimus iš juridinių ir fizinių asmenų ir reikalauti, kad jie atvyktų į Inspekcijos patalpas duoti paaiškinimų (9 punktas); *naudoti turimą informaciją (įskaitant asmens duomenis), gautą pažeidimų nagrinėjimo metu ar atliekant kitas funkcijas* (10 punktas).

Byloje nėra ginčo, kad Inspekcijos veikla priskirtina viešajam administravimui (Viešojo administravimo įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkto a) papunktis, 2 dalies 1 punktas), o atsakovės priimamiems sprendimams (atsakymams) taikomi ir VAĮ nustatyti reikalavimai, įvertinus šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytas išimtis. Inspekcijai pagal VAĮ 3 straipsnio 11 punktą taikomas skaidrumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjekto veikla turi būti vieša, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.

Pažymėtina, kad Inspekcija įtraukta į Ūkio subjektų veiklos priežiūrą atliekančių viešojo administravimo subjektų sąrašą (39 punktas), patvirtintą Vyriausybės 2010-05-04 nutarimu Nr. 511

„Dėl institucijų atliekamų priežiūros funkcijų optimizavimo”, kuris, kaip numatyta VAI 34 straipsnio 1 dalyje, skelbiamas ir Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos interneto svetainėje.

Pagal VAI 30 straipsnio 1 dalies 4 punkto reikalavimus vienas iš principų, kuriais vadovaujantis atliekama ūkio subjektų veiklos priežiūra, yra ir *viešumo*. Šis principas reiškia, kad *informacija apie ūkio subjektų veiklos priežiūros atlikimo principus, procedūras ir rezultatus, atskleidžiamas apibendrinta forma, yra vieša. Šis principas netaikomas, jeigu informacijos atskleidimas trukdo siekti ūkio subjektų veiklos priežiūros tikslų arba gali būti pažeisti kituose teisės aktuose nustatyti konfidencialumo reikalavimai*.

Nagrinėjamu atveju atsakovė po Sprendimo dėl baudos priėmimo savo interneto svetainėje 2024-07-03 paskelbė glaustą pranešimą „Internetinę dėvėtų drabužių prekybos ir mainų platformą valdančiai bendrovei skirta bauda pagal Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą” (<https://vdai.lrv.lt/lt/naujienos/internetine-devetu-drabuziu-prekybos-ir-mainu-platforma-valdanciai-bendrovei-skirta-bauda-pagal-bendrajį-duomenu-apsaugos-reglamenta/>; 4 t., b. l. 70, 71), kuriame *nebuvo nurodytas* – „mėnesinis pareiškėjos platformos aktyvių naudotojų skaičius”. Pareiškėja tiek skunde Komisijai, tiek ir jos atstovai Komisijos posėdyje nurodė, kad ši informacija (kurią pareiškėja skundo Komisijai duomenimis laiko pareiškėjos komercine paslaptimi (3 t., b. l. 141)) buvo viešai paskelbta 2024-09-04, Inspekcijai paskelbiant detalią (15 lapų) Sprendimo dėl baudos santrauką, nors Sprendimas dėl baudos neįsiteisėjęs. Komisijos posėdyje pareiškėjos atstovai taip pat patvirtino, kad pareiškėjos 2024-08-07 kreipimesi „Dėl sprendimo skelbimo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje” į atsakovę ji nebuvo nurodžiusi, kad Inspekcija jau yra viešai atskleidusi pareiškėjos komercinę paslaptį ar kitą pareiškėjos konfidencialią informaciją. Komisija pažymi, kad pareiškėja ir atsakovė neginčija, jog detali Sprendimo dėl baudos santrauka paskelbta viešai 2024-09-04 Inspekcijos interneto svetainėje (Komisijos pastebėjimas – skilties „Naudinga informacija” poskiltyje „VDAI sprendimai (baudos, nurodymai ir kt.)”; https://vdai.lrv.lt/public/canonical/1725452254/587/2024-07-02_apibendrinimas%20OSS.pdf).

Kaip anksčiau jau minėta, pareiškėjai iš Inspekcijos 2024-07-19 rašto Nr. 2R-4022 (2.13 Mr) „Dėl Jūsų prašymo” sužinojus, kad Inspekcija yra sulaukusi žiniasklaidos atstovų ir kitų asmenų prašymų pateikti Sprendimą dėl baudos ir dėl to ketina jos interneto svetainėje paskelbti Sprendimo dėl baudos santrauką, pareiškėja 2024-08-07 raštu „Dėl sprendimo skelbimo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje” kreipėsi į Inspekciją, *atkreipdama jos dėmesį* į tai, kad „didelė dalis Bendrovės teiktos informacijos tyrime buvo pažymėta kaip konfidenciali ir / ar komercinė paslaptis”, „tyrime analizuotos ir Sprendime pateikiamos informacijos atskleidimas visuomenei galėtų sukelti neigiamus padarinius ne tik pačiai Bendrovei komercine ir / ar finansine prasme, tačiau ir visai Bendrovės valdomos platformos bendruomenei bei jos saugumui”, „skelbdama Sprendimo santrauką (t. y. vienašališkai nusprenddama, kokius faktus tokioje santraukoje minėti ir kokių – ne) Inspekcija rizikuotų pažeisti teisės aktus bei teismo sprendimus, saugančius Bendrovės konfidencialią ir / ar komercinę paslaptį sudarančią informaciją”. Pareiškėja prašė Inspekcijos *viešai neskelbti apie pareiškėją, Sprendimą dėl baudos ir tyrimą jokios informacijos* (bent tol, kol neįsiteisės teismo sprendimas (-ai) dėl Inspekcijos sprendimo (-ų)), *arba iš anksto suderinti planuojamos skelbti Sprendimo dėl baudos santraukos turinį su pareiškėja*, siekiant užtikrinti tinkamą konfidencialios ir (ar) komercinę paslaptį sudarančios informacijos apsaugą.

Ginčijamu sprendimu Inspekcija netenkino pareiškėjos 2024-08-07 prašymo visa apimtimi, atsisakymą iš esmės motyvuodama šiais argumentais: pareiškėja, gavusi Inspekcijos 2024 m. vasario 5-6 d. sprendimus dėl 54 pareiškėjų skundų, kuriais konstatuoti Bendrovės padaryti BDAR pažeidimai, ir kurių pagrindu priimtas Sprendimas dėl baudos, nereiškė Inspekcijai jokių prašymų, susijusių su pareiškėjos komercinės paslapties išsaugojimu, nenurodė konkrečios pareiškėjos komercinę paslaptį sudarančios informacijos apimties, nepateikė pagrindimo dėl tokios informacijos atitikties Civilinio kodekso nustatytiems reikalavimams, taikomiems komercinei paslaptčiai, todėl Inspekcija laiko, kad pareiškėja neįgyvendino Aprašo 26 punkte ir Civilinio kodekso 1.116 straipsnio

1 dalyje įtvirtintų reikalavimų. Inspekcija nėra įpareigota laikyti tokios informacijos konfidencialia. Baudos skyrimo procese pareiškėja taip pat neįvardijo, kuri konkrečiai informacija sudaro jos komercines paslaptis. Taip pat pareiškėja, prašydama Inspekcijos neskelbti apibendrinimo viešai ir (ar) suderinti apibendrinimo tekstą, ir šiuo atveju nekonkretizavo, kuri konkrečiai pareiškėjos teikta informacija sudaro pareiškėjos komercinę paslaptį. Pagal BDAR 52 straipsnio 1 ir 2 dalis, atlikdama savo užduotis pagal BDAR ir naudodamasi savo įgaliojimais, Inspekcija veikia visiškai nepriklausomai (1 t., b. l. 13–16, 3 t., b. l. 177–181).

Atsižvelgiant į ginčo ribas pagal Komisijai pateikto skundo suformuluotus reikalavimus ir anksčiau išdėstyta, įskaitant, į 2024-08-07 prašymo ir 2024-08-28 Ginčijamo sprendimo turinį, o taip pat į tai, kad Sprendimo dėl baudos santrauka (kurioje galimai nurodyta pareiškėjos galimai konfidenciali informacija (komercinė paslaptis ar kita konfidenciali informacija)) paskelbta jau *po* 2024-08-28 Ginčijamo sprendimo priėmimo, t. y. 2024-09-04, Komisija negali peržengti šio ginčo ribų ir šiame sprendime nevertins bei nepasisakys dėl to, ko nurodytame šio ginčo kontekste dar nebuvo (ar Inspekcija jau *po* Ginčijamo sprendimo priėmimo (ne)paskelbė pareiškėjos komercinę paslaptį ar kitą konfidencialią informaciją, ar ta paskelbta informacija (ne)sudaro pareiškėjos komercinę paslaptį ar kitą konfidencialią informaciją).

BDAR 57 straipsnio 1 dalyje reglamentuotos užduotys, kurias, nedarant poveikio kitoms pagal šį reglamentą nustatytoms užduotims, vykdo kiekviena priežiūros institucija savo teritorijoje: t. y., be kita ko, skatina visuomenės informuotumą apie su duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones ir teises bei jų supratimą. Veiklai, konkrečiai susijusiai su vaikais, skiriamas ypatingas dėmesys (b punktas); skatina duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų informuotumą apie jų prievoles pagal šį reglamentą (d punktas).

Aprašas reglamentuoja Inspekcijoje gautų fizinių ir juridinių asmenų skundų dėl teisės aktų, kurių priežiūrą atlieka Inspekcija, galimų pažeidimų, nagrinėjimo būdus ir priemones, nagrinėjimo eigą ir procedūras (1 punktas). Aprašo 47, 48 punktuose numatytos taisyklės, susijusios su administracinės baudos pagal BDAR skyrimo, išieškojimo procedūra. Aprašo 44 punkte numatyta, kad „Inspekcija savo internetinėje svetainėje paskelbia nuasmenintus visuomeninę reikšmę turinčius sprendimus, priimtus išnagrinėjus skundą“. Aprašo 45 punkte detalizuota, kas yra laikoma visuomeninę reikšmę turinčia informacija apie priimtus sprendimus ir (ar) taikytus taisomuosius veiksmus pagal BDAR, t. y., paprastai laikoma tokia informacija: kuria keičiama Reglamento (ES) 2016/679 ar kito teisės akto, kurio taikymo priežiūrą yra įgaliota atlikti Inspekcija, taikymo praktika (45.1 papunktis); kurioje Inspekcija pasisako dėl naujų Reglamento (ES) 2016/679 ar kito teisės akto, kurio taikymo priežiūrą yra įgaliota atlikti Inspekcija, taikymo aspektų (45.2 papunktis); *kuri turi teisinę reikšmę didžiąjai daliai Lietuvos Respublikoje veikiančių duomenų valdytojų ir (ar) duomenų tvarkytojų* (45.3 papunktis). Pagal Aprašo 46 punkto reikalavimus, skelbiant Inspekcijos priimtus sprendimus, išnagrinėjus skundą, turi būti: užtikrinta, kad iš paskelbtos informacijos nebūtų įmanoma nei tiesiogiai, nei netiesiogiai identifikuoti fizinio asmens tapatybės (46.1 papunktis); *užtikrinta, kad nebūtų atskleista valstybės, tarnybos, profesinė, komercinė ar kita įstatymų saugomą paslaptį sudaranti informacija* (46.2 papunktis); užtikrinta, kad informacijos paskelbimas nesukels duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo didesnio saugumo pažeidžiamumo (46.3 papunktis); nurodyta, ar Inspekcijos sprendimas yra apskūstas (jeigu Inspekcijai ši informacija yra žinoma) (46.4 papunktis).

Aprašo 26 punkte nustatyta, kad „Skundo nagrinėjimo metu informaciją teikiantys subjektai, pateikdami dokumentus Inspekcijai, privalo nurodyti, kurie duomenys sudaro valstybės, tarnybos, komercinę, banko, profesinę ar kitą įstatymų saugomą paslaptį ir kurių duomenų konfidencialumas turi būti užtikrintas. Inspekcija gali nepripažinti jai pateiktos informacijos konfidencialia, jeigu įstatymas nustato, kad tokia informacija nėra laikoma konfidencialia.“

Pažymėtina, kad Civilinio kodekso 1.116 straipsnio 1 dalyje apibrėžta komercinės paslapties sąvoka ir pateikti kriterijai, keliami informacijai, kad ši būtų kvalifikuojama ir saugoma kaip komercinė paslaptis. Informacija laikoma komercine paslaptimi, jeigu atitinka visus šiuos požymius: 1) yra slapta, t. y. ji, kaip visuma, arba tiksli jos sudėtis ir sudedamųjų dalių konfigūracija apskritai

nežinoma arba jos negalima lengvai gauti toje aplinkoje, kurioje paprastai dirbama su tokia informacija; 2) turi tikros ar potencialios komercinės vertės, nes yra slapta; 3) šią informaciją teisėtai valdantis asmuo imasi protingų veiksmų, atsižvelgdamas į aplinkybes, kad ją išlaikytų slapta.

Civilinio kodekso 1.116 straipsnio 2 dalyje pateiktas informacijos, kuri nelaikoma komercine paslaptimi, sąrašas. Pagal šią teisės normą, komercine paslaptimi nelaikoma: 1) informacija, kuri yra konfidenciali, bet neatitinka komercinės paslapties požymių; 2) informacija, kuri jos turėtojo nurodoma kaip konfidenciali, tačiau yra akivaizdi (plačiai žinoma), viešai paskelbta arba lengvai gaunama toje aplinkoje, kurioje paprastai dirbama su tokia informacija; 3) informacija, kuri įprastomis darbo aplinkybėmis tampa darbuotojų sąžiningai įgyta patirtimi, įgūdžiais, gebėjimais ar žiniomis; 4) informacija apie viešuosius interesus atitinkančias paslaugas teikiančių subjektų paslaugų ir prekių kainas bei veiklos sąnaudas; 5) kita įstatymų nustatyta informacija.

Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad informacijai, kuri gali būti pripažinta komercine paslaptimi, keliami reikalavimai, nustatyti Civilinio kodekso 1.116 straipsnio 1 dalyje, iš esmės yra trys: slaptumas, vertingumas ir protingos pastangos, nukreiptos šiai informacijai išsaugoti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. vasario 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-6-706/2016, 38 punktas). Komercinės paslapties vertingumas reiškia, kad atitinkama informacija pagal savo pobūdį teikia ar potencialiai gali teikti jos turėtojui tam tikrą ekonominę naudą; pagal šį požymį komercinė paslaptis atribojama nuo bereikšmės ar mažareikšmės (net potencialiai negalinčios teikti ekonominės naudos) informacijos, taip pat informacijos, kuri pagal savo pobūdį yra lengvai prieinama asmenims toje aplinkoje, kurioje paprastai dirbama su atitinkamos rūšies informacija (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. lapkričio 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-258-823/2022, 47 punktas). Komercinę paslaptį sudaranti informacija užtikrina ūkio subjekto pranašumą prieš kitus ūkio subjektus, ji yra neatskiriamas rinkos elementas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. liepos 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-421-695/2015).

Komisijos vertinimu, anksčiau aptartas teisinis reglamentavimas, įskaitant BDAR 57 straipsnio 1 dalies b ir d punktai, 58 straipsnio 6 dalis, ADTAĮ 12 straipsnio 2 dalies 10 punktas, Aprašo 44, 45 punktai, 46.2 papunktis, Inspekcijos veiklai taikomas skaidrumo principas (VAĮ 3 straipsnio 11 punktas), ADTAĮ 8 straipsnio 2 dalies, VAĮ 30 straipsnio 1 dalies 4 punkto viešumo principas, patvirtina, kad Inspekcija turi teisę ir pareigą apibendrinta forma viešinti informaciją apie jos atliekamas procedūras ir rezultatus (sprendimus), tačiau ši teisė nėra absoliuti, Inspekcija, kaip atidus ir rūpestingas viešojo administravimo subjektas, ūkio subjektų veiklos priežiūrą atliekantis subjektas, priežiūros institucija BDAR prasme, turi atlikti vertinimą, ar jos viešai skelbtinoje informacijoje yra (nėra) tokios informacijos, kurią paskelbus būtų pažeisti konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimai. Pareiškėjai, Inspekcijos atliekamoje procedūroje teikiančiai informaciją, dokumentus, kyla pareiga nurodyti, kurie jos teikiami duomenys yra jos komercinė paslaptis (Civilinio kodekso 1.116 straipsnio 1 dalies 3 punktas, Aprašo 26 punktas).

Komisija vertindama pateiktus dokumentus, nurodo, kad Inspekcija, kaip viešąsias, priežiūros funkcijas vykdanči institucija, turi įgaliojimus vertinti faktus ir įrodymus pagal teisės aktus, o ne tik subjekto pateiktus teiginius. Jei tikrinamas subjektas teigia, kad tam tikra informacija yra komercinė paslaptis, tačiau teisės aktai to nenumato (Civilinio kodekso 1.116 straipsnio 2 dalis), Inspekcija turi teisę nepripažinti tos informacijos konfidencialia, vadovaudamasi įstatymu ir objektyviai įvertindama pateiktus faktus. Pažymėtina, kad įstatymai sukuria teisės aiškumo ir skaidrumo garantijas, todėl subjektai ir Inspekcija turi vadovautis aiškiomis taisyklėmis.

Pareiškėja 2024-08-07 raštu atkreipė Inspekcijos dėmesį į svarbius aspektus, prieš jai ketinant viešai skelbti Sprendimo dėl baudos santrauką. Inspekcija, Ginčijamu sprendimu atsisakydama neskelbti Sprendimo dėl baudos santraukos, kurios turinio tuo metu dar nebuvo, atliko vertinimą ir nurodė, kad pareiškėja neįgyvendino Aprašo 26 punkte ir Civilinio kodekso 1.116 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų reikalavimų. Šiuo Inspekcija prisiėmė visą riziką ir atsakomybę dėl galimų neigiamų pasekmių, jeigu paaiškėtų, kad, ateityje jai apibendrinta forma viešinant informaciją, visgi būtų atskleista ir pareiškėjos komercinė paslaptis, nors Aprašo 46.2 papunktis jai numato pareigą

neatskleisti komercinę ar kitą įstatymų saugomą paslaptį sudarančios informacijos. Atsakydama pareiškėjai Inspekcija pažymėjo, kad jos skelbiamuose sprendimų apibendrinimuose akcentuojamas duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo padarytų pažeidimų Inspekcijos pateiktas vertinimas. Atsiliepime Inspekcija akcentavo, kad tik 2024-09-06 pareiškėja Inspekcijai nurodė, kokia konkreti informacija, pareiškėjos teigimu, laikytina komercine paslaptimi, t. y. informacija apie pareiškėjos platformos aktyvių naudotojų skaičių (3 t., b. l. 161, 162). Pareiškėjai niekaip nebuvo ribojamos galimybės Inspekcijai nurodyti, kokia konkreti informacija yra laikoma komercine paslaptimi, ir tai ji turėjo galimybę padaryti įvairiais būdais, pvz., pateikiant Sprendimo dėl baudos išrašą su atitinkamais žymėjimais, ar aiškiai aprašant, kuri informacija motyvuotai laikytina komercine paslaptimi.

Komisijos vertinimu, Inspekcija pagrįstai atsisakė derinti su pareiškėja ketinamos skelbti Sprendimo dėl baudos santraukos turinį, kadangi jai taikomas nepriklausomumo reikalavimas (BDAR 52 straipsnio 1 dalis, ADTAĮ 8 straipsnio 2 dalis, Nuostatų 2 punktas), objektyvumo principas (VAĮ 3 straipsnio 9 punktas), reiškiantis, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs. Priešingi Inspekcijos veiksmai būtų nesuderinami su šios institucijos nepriklausomumu, objektyvumu, vykdant viešojo administravimo įgaliojimus.

Komisija nurodo, kad įgyvendindamas diskrecijos teisę, viešojo administravimo subjektas privalo atidžiai iširti, pagrįsti savo vertinimą argumentais, kurie yra reikšmingi ir kurie pagrindžiais remiantis padarytas išvadas, atspindi faktines aplinkybes tokias, kokios jos iš tikrųjų yra bei kurių pakanka pagrindimui, ir atsižvelgti į visus svarbius veiksnius. Šiuo konkrečiu atveju Inspekcija, veikdama savo kompetencijos ribose, pagrįstai priėmė Ginčijamą sprendimą, be kita ko, pareiškėja nepateikė jokių reikšmingų argumentų, kurie paneigtų šio sprendimo teisėtumą. Pažymėtina, kad pareiškėja 2024-08-07 raštu nereikalavo Inspekcijos pašalinti iš Sprendimo dėl baudos santraukos pareiškėjos komercinės paslapties, kai tokia tuo metu dar net nebuvo paskelbta, to prašė jau kitu pareiškėjos kreipimusi, t. y. 2024-09-06 raštu „Dėl Konfidencialios ir komercinę paslaptį sudarančios informacijos pašalinimo iš Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje paskelbto apibendrinimo“ (3 t., b. l. 118, 119, 4 t., b. l. 60, 61), į kurį atsakymo teisėtumo vertinimas nėra šio ginčo bylos Komisijoje dalykas.

Pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką viešojo administravimo subjektas yra saistomas gero administravimo principo, kuriuo įgyvendinama Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta nuostata, jog visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, reikalavimų (žr., pvz., 2015 m. liepos 9 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1245-662/2015). Gero administravimo principas reikalauja, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, veiktų rūpestingai ir atidžiai, taip pat užtikrintų, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. birželio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2142-624/2015). Be to, gero administravimo principas yra platus, savyje talpinantis ne vieną įvairaus pobūdžio (materialinio, procedūrinio) imperatyvą, jų tarpe ir administracinio teisinio santykio šalių bendradarbiavimą bei pareigą imtis aktyvių veiksmų, padėti, elgtis rūpestingai ir atidžiai (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo biuletenis Nr. 30, 2016, p. 467, 470).

Komisija, įvertinusi tai, kas išdėstyta, daro išvadą, kad atsakovė, išsamiai atsakė į pareiškėjos 2024-08-07 prašymą ir priėmė Ginčijamą sprendimą pagal jos kompetenciją ir diskrecijos teisę, prisiimdama riziką ir atsakomybę dėl galimų pasekmių. Ginčijamas sprendimas taip pat yra aiškus, suprantamas, išdėstyti jo motyvai, atliktas teisinio ir faktinio pagrindo vertinimas, todėl Komisija šio ginčo ribose nenustatė pagrindų Ginčijamą sprendimą pripažinti neteisėtu. Esant šioms aplinkybėms, negali būti tenkinamas ir išvestinis reikalavimas įpareigoti atsakovę per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą dėl pareiškėjos – X, UAB – 2024-08-07 prašymo „Dėl sprendimo skelbimo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos internetinėje svetainėje“. Pareiškėjos skundas atmetamas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos X, UAB skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkas

Vytautas Kurpuvesas

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Inga Morkvėnienė